

کانادا:

جمعیت کانادا در مقایسه با ۵۰ سال گذشته دو برابر شده است. جمعیت این کشور در سال ۲۰۱۲ به سی و سه میلیون نفر رسید که در فاصله ی سال های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۱، پنج میلیون و نهصد هزار نفر افزایش داشته است. مهاجرت اولین عامل رشد جمعیت کانادا است.

از سال ۲۰۰۰، با حمایت دولت کانادا شاهد افزایش چشمگیر مرخصی زایمان از ۱۰ هفته به ۳۵ هفته بود. این مدت مرخصی می تواند با توافق پدر و مادر بین آنها تقسیم شود. این برنامه برای این است که زوج ها بدون نگرانی از قطع شدن حقوق یا احتمال از دست دادن شغل شان بتوانند به بچه دار شدن فکر کنند. در ایالت کبک کانادا افرادی که صاحب فرزند سوم می شوند، از هدایای بالایی برخوردار می شوند. این هدایا برای فرزند اول ۵۰۰ دلار، فرزند دوم ۱۰۰۰ دلار و برای فرزند سوم یکبار به هفت هزار و پانصد دلار افزایش پیدا می کند. این موارد نمونه هایی از سیاست های تشویقی دولت برای حمایت از فرزندآوری خانواده های کانادایی است که البته تنها شامل تشویق های مالی نبوده، بلکه شامل تسهیلات آموزشی و رفاهی کودکان هم می شود.

فرانسه، داشتن فرزند بیشتر را با افزایش قابل ملاحظه مزایا برای فرزند سوم به بعد تشویق می کند.

آلمان:

”آنگلا مرکل“، صدر اعظم آلمان، چند سال قبل که میانگین تعداد بچه های خانواده های این کشور ۳/۱ بچه تخمین زده شد، حقوق قابل ملاحظه ای را برای مادرانی که خود مراقبت از فرزندشان در منزل را بر عهده می گیرند پیشنهاد نمود.

بر اساس گزارش یورو نیوز «کریستینا شرودر»، وزیر امور خانواده ی آلمان، به دنبال ارائه ی طرحی است که به پدربزرگ ها و مادربزرگ ها اجازه می دهد که برای نگهداری از نوه هایشان مرخصی بدون حقوق بگیرند.

از دیگر اقدامات دولت آلمان، کمک مالی به پدران و مادران شاغلی است که به دلیل تولد فرزند خود یا مرخصی به واسطه ی نگهداری از فرزند، برای مدتی دستمزد دریافت نکردند؛ همچنین دولت تضمین می نماید که هر یک از والدین بعد از مرخصی تا چهارده ماه به شغل قبلی خود بازگردند.

یکی دیگر از مشوق های آلمان برای افزایش نسل، تصویب قانون برای کمک به مهاجرانی است که چندین سال در این کشور زندگی کرده و فرزندان شان تا ۱۷ سالگی در کشور آلمان تحصیل نموده اند به گونه یی که دولت این کشور موظف به پرداخت کمک هزینه تحصیل به این افراد می باشد و در سنین کودکی نیز با سبدهای حمایتی به این افراد کمک مالی می کند.

سیاست های تشویقی برخی کشورها برای افزایش جمعیت

پس از پایان جنگ جهانی دوم و براساس سیاست های جهانی سازی و استفاده از نیروی کار ارزان زنان برای توسعه اقتصادی کشورهای غربی، نرخ رشد جمعیت به طرز قابل ملاحظه ای کاهش یافت. از سوی جامعه شناسان دلایل متنوعی برای این سیر نزولی جمعیت ذکر شده است که مهمترین آنها، تمرکز بر فردگرایی و لذت جویی، آزادی های جنسی و فروپاشی خانواده همچنین تاکید بر توسعه اقتصادی در اروپا بوده است. به دنبال کاهش جمعیت نیاز به نیروی کار در این کشورها به طور جدی نمود پیدا کرد که اولین تصمیم برای حل این مساله مهاجرپذیر بود لکن سیاستمداران غربی به زودی متوجه شدند که ورود انبوه مهاجرین برای آنها مخاطرات جدی فرهنگی، سیاسی و امنیتی خواهد داشت و منافعشان را تامین نمی کند لذا تلاش نمودند تا با تغییر رویکرد و ارائه مشوق های فرزندآوری جمعیت بومی و اصیل خود را افزایش دهند به گزیده و خلاصه ای از این سیاست های تشویقی افزایش جمعیت در کشورهای توسعه یافته که تقریباً از چهار دهه قبل آغاز شده و ادامه دارد اشاره می شود.

فرانسه:

دولت فرانسه ۸۳ میلیارد یورو، یعنی حدود پنج درصد تولید ناخالص ملی کشور را صرف حمایت از فرزندآوری می کند. این میزان هزینه به نوبه خود بالاترین رقم در سطح اروپاست. زنان فرانسوی، ۱۶ هفته مرخصی زایمان دارند که از شش هفته پیش از تولد کودکانشان آغاز می شود. پس از این دوره، والدین حق سه سال مرخصی بدون حقوق دارند. جالب این است که سیستم

انگلیس:

دولت انگلیس به عنوان مزیت و تشویقی برای بچه‌دار شدن تلاش

تسویقات مختلف برای کمک اقتصاد به خانواده‌هایی که بچه‌دار می‌شوند برنامه‌ای خاص خود را دارد

کرده است که حقوقی را به صورت هفتگی برای پدر و مادرها در نظر بگیرد. این حقوق از سال ۲۰۱۰، برای بچه اول به صورت هفتگی به خانواده‌ها پرداخت می‌شود و به ازای هر فرزند جدید دولت حدود ۶۰ درصد به مبلغ اضافه می‌نماید.

روسیه:

در روسیه به مادری که صاحب فرزند می‌شود کمک هزینه فرزند به صورت هدیه تعلق می‌گیرد. سال ۲۰۰۸ میلادی از سوی آقای پوتین به عنوان سال خانواده نام گرفت و تمام دستگاه‌های دولتی موظف شدند برنامه‌های تشویقی خود را برای افزایش جمعیت و جلوگیری از بحران کاهش جمعیت ارائه کنند.

بنابر ابلاغ دولت روسیه، خانواده‌هایی که دارای فرزند می‌شوند از پرداخت مالیات تا سقف تعیین شده معاف می‌شوند و حمایت‌های دیگری برای تربیت و رشد فرزندان نیز توسط سبدهای کالای حمایتی و همچنین به صورت نقدی به خانواده‌ها پرداخت می‌گردد.

حتی در جراید عنوان شده است که دولت روسیه پس از تولد فرزند سوم مسکن خانواده را تامین خواهد کرد.

ژاپن:

بر اساس قانون "کودموتیت" که در سال ۲۰۱۰ به وسیله حزب دموکراتیک کشور ژاپن تصویب شد، خانواده‌هایی که فرزند تا سن ۱۵ سال دارند، ماهانه تا سیزده هزار ین کمک مالی دریافت می‌کنند؛ از سوی دیگر پدر یا مادر هر یک می‌توانند در صورت اخذ مرخصی با دریافت نصف حقوق خود برای نگهداری کودک در منزل بماند و پس از پایان سقف مرخصی به شغل قبلی خود بازگردند.

چین:

دولت چین از سال ۱۹۷۹ تصمیم به اجرای سیاست تک‌فرزندی در کشور گرفت. اما اکنون پس از گذشت نزدیک سه دهه با مشکلاتی مواجه شده است و وانگ زو، مدیر کمیسیون مؤسسه علم و فن آوری، می‌گوید: توزیع آماری جمعیت چین، به علت سیاست‌های مربوط به خانواده در دهه‌های گذشته، تغییر یافته است و دولت باید سیاست‌های خود را با این تغییرات هماهنگ سازد.

مشاور سیاسی رئیس جمهور چین گفته است: از آنجاییکه جمعیت چین، به موجب سیاست قبلی تک فرزند، تا سال ۲۰۳۰ رو به کاهش خواهد گذاشت، سیاست دو فرزند باید زودتر به اجرا در می‌آید. ایشان با بیان اهمیت توجه به موضوع جمعیت تاکید می‌کند که لغو سیاست تک فرزند باید زودتر از این انجام می‌گرفت.

هوالموسع

سیاست‌های تشویقی
کشورهای مختلف برای افزایش جمعیت

تهیه و تنظیم:

شورای عالی انقلاب فرهنگی